

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

Указ о проглашењу Закона о одговорности правних лица за кривична дела

Проглашава се Закон о одговорности правних лица за кривична дела, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Првој седници Другог редовног заседања у 2008. години, 23. октобра 2008. године.

ПР број 22

У Београду, 27. октобра 2008. године

Председник Републике,

Борис Тадић, с.р.

Закон о одговорности правних лица за кривична дела

*Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 97/2008
од 27.10.2008. године.*

Део први

І. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се услови одговорности правних лица за кривична дела, кривичне санкције које се могу изрећи правним лицима и правила поступка у којем се одлучује о одговорности правних лица, изрицању кривичних санкција, доношењу одлуке о рехабилитацији, престанку мере безбедности или правне последице осуде и извршењу судских одлука.

Кривична дела за која одговарају правна лица

Члан 2.

Правно лице може одговарати за кривична дела из посебног дела Кривичног законика и других закона, ако су испуњени услови за одговорност правног лица предвиђени овим законом.

Искључење и ограничење одговорности

Члан 3.

Република Србија (у даљем тексту: Република), аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, односно државни органи и органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе не могу одговарати за кривично дело.

Друга правна лица којима је законом поверено вршење јавних овлашћења не могу одговарати за кривично дело учињено у вршењу јавних овлашћења.

Услови за примену закона

Члан 4.

Овај закон примењује се на домаће и страно правно лице које одговара за кривично дело учињено на територији Републике.

Овај закон примењује се на страно правно лице које одговара за кривично дело учињено у иностранству на штету Републике, њеног држављанина или домаћег правног лица.

Овај закон примењује се на домаће правно лице које одговара за кривично дело учињено у иностранству.

У случајевима из ст. 2. и 3. овог члана неће се применити овај закон ако су испуњени посебни услови за кривично гоњење из члана 10. став 1. Кривичног законика.

Значење израза

Члан 5.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) Правно лице је домаћи или страни правни субјект који се по позитивном праву Републике сматра правним лицем.

2) Одговорно лице је физичко лице коме је правно или фактички поверен одређени круг послова у правном лицу, као и лице које је овлашћено, односно за које се може сматрати да је овлашћено да поступа у име правног лица.

II. ОПШТИ ДЕО

1. Услови одговорности правног лица за кривично дело

Основ одговорности правног лица

Члан 6.

Правно лице одговара за кривично дело које у оквиру својих послова, односно овлашћења учини одговорно лице у намери да за правно лице оствари корист.

Одговорност правног лица из става 1. овог члана постоји и ако је због непостојања

надзора или контроле од стране одговорног лица омогућено извршење кривичног дела у корист правног лица од стране физичког лица које делује под надзором и контролом одговорног лица.

Границе одговорности правног лица

Члан 7.

Одговорност правног лица заснива се на кривици одговорног лица.

Под условима из члана 6. овог закона правно лице одговара за кривично дело одговорног лица и ако је кривични поступак против одговорног лица обустављен или је оптужба одбијена.

Престанак или статусна промена правног лица

Члан 8.

Ако правно лице престане да постоји пре окончања кривичног поступка, новчана казна, мере безбедности и одузимање имовинске користи могу се изрећи правном лицу које је његов правни следбеник, ако је претходно утврђена одговорност правног лица које је престало да постоји.

Ако правно лице престане да постоји након правноснажно окончаног поступка у коме је утврђена одговорност и изречена санкција за кривично дело, новчана казна, мере безбедности и одузимање имовинске користи извршиће се према правном лицу које је његов правни следбеник.

Правно лице које након извршења кривичног дела промени правну форму у којој је пословало одговара за кривично дело под условима из члана 6. овог закона.

Одговорност правног лица у случају стечаја

Члан 9.

Правно лице у стечају одговара за кривично дело учињено пре покретања или у току стечајног поступка.

Одговорном правном лицу из става 1. овог члана изриче се одузимање имовинске користи или мера безбедности одузимања предмета.

Покушај

Члан 10.

Правно лице одговара за покушај кривичног дела под условима из члана 6. овог закона, ако је законом прописано да је покушај кажњив.

Одговорном правном лицу се за покушај може изрећи казна прописана овим законом, а може се и блаже казнити.

Правно лице које је спречило довршење кривичног дела може се ослободити од казне.

Продужено кривично дело

Члан 11.

Правно лице одговара за продужено кривично дело ако је у складу са чланом 6. овог закона одговорно за више кривичних дела која су извршила два или више одговорних лица, под условом да кривична дела представљају целину у смислу члана 61. став 1. Кривичног законика.

Одговорном правном лицу се за продужено кривично дело може поштрити казна до двоструког износа прописаног у члану 14. овог закона.

2. Кривичне санкције

Врсте кривичних санкција

Члан 12.

Правном лицу се за кривично дело могу изрећи следеће кривичне санкције:

- 1) казна;
- 2) условна осуда;
- 3) мере безбедности.

а) Казне

Врсте казни

Члан 13.

Правном лицу се могу изрећи следеће казне:

- 1) новчана казна;
- 2) престанак правног лица.

Новчана казна и престанак правног лица могу се изрећи само као главне казне.

Висина новчане казне

Члан 14.

Новчана казна се изриче у одређеном износу у оквиру прописане најмање и највеће мере новчане казне.

Новчана казна не може бити мања од сто хиљада динара нити већа од петсто милиона динара.

Новчана казна изриче се у следећим износима:

- 1) од сто хиљада до милион динара за кривична дела за која је прописана казна затвора до једне године или новчана казна;
- 2) од милион до два милиона динара за кривична дела за која је прописана казна затвора до три године;
- 3) од два милиона до пет милиона динара за кривична дела за која је прописана казна затвора до пет година;
- 4) од пет милиона до десет милиона динара за кривична дела за која је прописана казна затвора до осам година;

5) од десет до двадесет милиона динара за кривична дела за која је прописана казна затвора до десет година;

6) најмање двадесет милиона динара за кривична дела за која је прописана казна затвора преко десет година.

Одмеравање новчане казне

Члан 15.

Суд ће правном лицу за учињено кривично дело одмерити новчану казну у границама које су законом прописане за то дело, имајући у виду сврху кажњавања и узимајући у обзир све околности које утичу да казна буде већа или мања (олакшавајуће и отежавајуће околности), а нарочито: степен одговорности правног лица за учињено кривично дело, величину правног лица, положај и број одговорних лица у правном лицу која су учинила кривично дело, мере које је правно лице предузело у циљу спречавања и откривања кривичног дела и мере које је након учињеног кривичног дела предузело према одговорном лицу.

Границе ублажавања новчане казне

Члан 16.

Када постоје услови за ублажавање новчане казне суд ће ублажити казну у овим границама:

1) ако је за кривично дело као најмања мера казне прописано милион динара, новчана казна се може ублажити до сто хиљада динара;

2) ако је за кривично дело као најмања мера казне прописано два милиона динара, новчана казна се може ублажити до милион динара;

3) ако је за кривично дело као најмања мера казне прописано пет милиона динара, новчана казна се може ублажити до два милиона и петсто хиљада динара;

4) ако је за кривично дело као најмања мера казне прописано десет милиона динара, новчана казна се може ублажити до пет милиона динара;

5) ако је за кривично дело као најмања мера казне прописано двадесет милиона динара, новчана казна се може ублажити до десет милиона динара.

Када је суд овлашћен да правно лице ослободи од казне може му казну ублажити без ограничења за ублажавање казне из става 1. овог члана.

Одмеравање новчане казне за стицај кривичних дела

Члан 17.

Ако је правно лице одговорно за више кривичних дела у стицају суд ће изрећи јединствену новчану казну у висини збира утврђених казни, с тим да она не може прећи износ од петсто милиона динара.

Ако су за сва кривична дела у стицају прописане казне затвора до три године, јединствена казна не може прећи износ од десет милиона динара.

Престанак правног лица

Члан 18.

Казна престанка правног лица може се изрећи ако је делатност правног лица у целини или у знатној мери била у функцији вршења кривичних дела.

Након правноснажности пресуде којом је изречена казна престанка правног лица спроводи се поступак ликвидације, стечаја или престанака правног лица на други начин.

Правно лице престаје да постоји брисањем из регистра који води надлежни орган.

Ослобођење од казне

Члан 19.

Правно лице се може ослободити од казне ако:

- 1) открије и пријави кривично дело пре него што је сазнало за покретање кривичног поступка;
- 2) добровољно и без одлагања отклони настале штетне последице или изврши повраћај противправно стечене имовинске користи.

б) Условна осуда

Услови за изрицање условне осуде

Члан 20.

Суд може правном лицу за кривично дело изрећи условну осуду.

Условном осудом суд правном лицу утврђује новчану казну до пет милиона динара и истовремено одређује да се она неће извршити ако осуђено правно лице за време које одреди суд, а које не може бити краће од једне ни дуже од три године (време проверавања) не буде одговорно за кривично дело у смислу члана 6. овог закона.

При одлучивању да ли ће изрећи условну осуду суд ће посебно узети у обзир степен одговорности правног лица за учињено кривично дело, мере које је правно лице предузело у циљу спречавања и откривања кривичног дела и мере које је након учињеног кривичног дела предузело према одговорном лицу.

Опозивање условне осуде због новог кривичног дела

Члан 21.

Суд ће опозвати условну осуду ако осуђено правно лице у време проверавања буде одговорно за једно или више кривичних дела за која му је изречена новчана казна од пет милиона динара или у вишем износу.

Ако осуђено правно лице у време проверавања буде одговорно за једно или више кривичних дела за која му је изречена новчана казна мања од пет милиона динара, суд ће, пошто оцени све околности које се односе на учињена кривична дела и правно лице, а посебно сродност учињених кривичних дела и њихов значај, одлучити да ли ће опозвати условну осуду. При томе суд је везан забраном изрицања условне осуде, ако правном лицу за кривична дела утврђена у условној осуди и за нова кривична дела треба изрећи новчану казну преко пет милиона динара (члан 20. став 2).

Ако опозове условну осуду, суд ће, применом одредаба члана 17. овог закона, изрећи јединствену казну и за раније учињено и за ново кривично дело, узимајући казну из опозване условне осуде као утврђену.

Ако не опозове условну осуду, суд може за ново учињено кривично дело изрећи условну осуду или казну.

Ако суд нађе да и за ново кривично дело треба изрећи условну осуду, применом одредаба члана 17. овог закона, утврдиће јединствену казну и за раније учињено и за ново кривично дело и одредиће ново време проверавања које не може бити краће од једне ни дуже од три године, рачунајући од дана правноснажности нове пресуде. Ако осуђено правно лице у току новог времена проверавања буде одговорно за кривично дело, суд ће опозвати условну осуду и изрећи казну, применом одредбе става 3. овог члана.

Условна осуда са заштитним надзором

Члан 22.

Суд може одредити да се правно лице коме је изречена условна осуда стави под заштитни надзор за одређено време у току времена проверавања.

Заштитни надзор може обухватити једну или више следећих обавеза:

- 1) организовање контроле у циљу спречавања даљег вршења кривичних дела;
- 2) уздржавање од пословних активности, ако то може бити прилика или подстицај за поновно вршење кривичних дела;
- 3) отклањање или ублажавање штете причињене кривичним делом;
- 4) обављање рада у јавном интересу;
- 5) достављање периодичних извештаја о пословању органу надлежном за извршење заштитног надзора.

в) Мере безбедности

Врсте мера безбедности

Члан 23.

За кривична дела за која су одговорна правна лица могу се изрећи следеће мере безбедности:

- 1) забрана обављања одређених регистрованих делатности или послова;
- 2) одузимање предмета;
- 3) јавно објављивање пресуде.

Суд може одговорном правном лицу изрећи једну или више мера безбедности када постоје услови за њихово изрицање предвиђени законом.

Мере безбедности одузимање предмета и јавно објављивање пресуде могу се изрећи ако је одговорном правном лицу изречена условна осуда.

Забрана обављања одређених регистрованих делатности или послова

Члан 24.

Суд може одговорном правном лицу забранити да обавља одређене регистроване делатности или послове у вези са којим је кривично дело учињено.

Мера из става 1. овог члана може се изрећи у трајању од једне до три године од дана правноснажности пресуде.

Одузимање предмета

Члан 25.

Предмети који су употребљени или су били намењени за извршење кривичног дела или који су настали извршењем кривичног дела могу се одузети ако су својина правног лица.

Предмети из става 1. овог члана могу се одузети и када нису својина правног лица ако то захтевају интереси опште безбедности или разлози морала, али се тиме не дира у право трећих лица на накнаду штете.

Законом се може одредити обавезно одузимање предмета.

Јавно објављивање пресуде

Члан 26.

Меру безбедности јавног објављивања пресуде суд ће изрећи ако сматра да би било корисно да се јавност упозна са пресудом, а нарочито ако би објављивање пресуде допринело да се отклони опасност по живот или здравље људи или да се заштити општи интерес.

Суд одлучује, према значају кривичног дела и потреби обавештавања јавности, путем којих средстава јавног информисања ће се објавити пресуда, као и да ли ће се образложење пресуде објавити у целини или у изводу, водећи при том рачуна да начин објављивања омогући обавештеност свих у чијем интересу пресуду треба објавити.

3. Правне последице осуде

Наступање правних последица осуде

Члан 27.

Осуда правног лица за одређено кривично дело може имати за правну последицу престанак, односно губитак одређених права или забрану стицања одређених права.

Правне последице могу се предвидети само законом и наступају по сили закона којим су предвиђене.

Врсте правних последица осуде

Члан 28.

Правне последице осуде које се односе на престанак или губитак одређених права су:

- 1) престанак вршења одређене делатности или послова;
- 2) губитак одређених дозвола, одобрења, концесија, субвенција или других облика подстицаја који се дају одлуком државног органа или органа јединице локалне самоуправе.

Правне последице осуде које се састоје у забрани стицања одређених права су:

- 1) забрана вршења одређене делатности или послова;
- 2) забрана учешћа у поступку јавних набавки;
- 3) забрана учешћа у поступку приватизације привредних субјеката;

4) забрана стицања одређених дозвола, одобрења, концесија, субвенција или других облика подстицаја који се дају одлуком државног органа или органа јединице локалне самоуправе.

Почетак и трајање правних последица осуде

Члан 29.

Правне последице осуде наступају даном правноснажности пресуде којом је изречена новчана казна.

Правне последице осуде из члана 28. став 2. овог закона могу се прописати у трајању најдуже до десет година.

4. Рехабилитација и давање података из казнене евиденције

Законска рехабилитација

Члан 30.

Законска рехабилитација се даје само правном лицу које пре осуде на коју се односи рехабилитација није било осуђивано или које се по закону сматра неосуђиваним.

Законска рехабилитација настаје ако:

1) правно лице које је оглашено одговорним, а ослобођено од казне, у року од годину дана од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело;

2) правно лице којем је изречена условна осуда, у време проверавања и у року од годину дана по истеку времена проверавања, не учини ново кривично дело;

3) правно лице које је осуђено на новчану казну у износу до петсто хиљада динара, у року од три године од дана када је та казна извршена, застарела или опроштена, не учини ново кривично дело.

Законска рехабилитација не настаје ако још трају мере безбедности.

Судска рехабилитација

Члан 31.

Судска рехабилитација може се дати правном лицу које је осуђено на новчану казну од петсто хиљада динара до пет милиона динара, ако у року од десет година од дана када је та казна извршена, застарела или опроштена не учини ново кривично дело.

У случају из става 1. овог члана суд ће дати рехабилитацију ако нађе да је осуђено правно лице својим поступањем заслужило рехабилитацију и ако је накнадило штету проузроковану кривичним делом, при чему је суд дужан да узме у обзир и све друге околности од значаја за давање рехабилитације, а посебно природу и значај дела.

Давање података из казнене евиденције

Члан 32.

Казнена евиденција садржи следеће податке: назив, седиште и делатност правног лица, регистарски и матични број, податке о учињеном кривичном делу, о казни, условној осуди, мери безбедности, податке о одговорном лицу које је учинило кривично дело због којег је

осуђено правно лице, податке о опроштеним казнама које се односе на правно лице за које се казнена евиденција води и правним последицама осуде, касније измене података садржаних у казненој евиденцији, податке о извршеној казни и поништењу евиденције о погрешној осуди.

Подаци из казнене евиденције могу се дати само суду, јавном тужиоцу и полицији у вези са кривичним поступком који се води против правног лица које је раније било осуђено, органу за извршење кривичних санкција и органу који учествује у поступку давања амнестије, помиловања, рехабилитације или одлучивања о престанку правних последица осуде, када је то потребно за вршење послова из њихове надлежности.

Подаци из казнене евиденције могу се, на образложен захтев, дати и државном органу или правном лицу, ако још трају правне последице осуде или мере безбедности и ако за то постоји оправдани интерес заснован на закону.

Правном лицу се, на његов захтев, могу дати подаци о његовој осуђиваности или неосуђиваности само ако су му потребни ради остваривања права.

Казнену евиденцију води првостепени суд на чијем подручју је седиште домаћег правног лица, односно седиште представништва или огранка страног правног лица.

5. Застарелост

Застарелост извршења казне и мере безбедности

Члан 33.

Изречена казна не може се извршити кад протекне:

- 1) три године од осуде на новчану казну;
- 2) осам година од осуде на казну престанка правног лица.

Извршење мере безбедности застарева:

1) кад протекне време за које је правном лицу изречена мера забране обављања одређених регистрованих делатности или послова, рачунајући од дана правноснажности судске одлуке;

2) кад протекне пет година од дана правоснажности пресуде којом је изречена мера безбедности одузимања предмета;

3) кад протекне три месеца од дана правоснажности судске одлуке којом је изречена мера јавног објављивања пресуде.

6. Примена општег дела Кривичног законика

Сходна примена одредаба Кривичног законика

Члан 34.

На правна лица сходно се примењују одредбе општег дела Кривичног законика о: временском важењу кривичног законодавства (члан 5), кривичном делу (члан 14), извршењу кривичног дела нечињењем (члан 15), времену извршења кривичног дела (члан 16), месту извршења кривичног дела (члан 17), делу малог значаја (члан 18), крајњој нужди (члан 20), подстрекавању (члан 34), помагању (члан 35), границама одговорности и кажњивости саучесника (члан 36), кажњавању подстрекача и помагача за покушај и лакше кривично дело (члан 37), сврси кажњавања (члан 42), поврату (члан 55), ублажавању казне (члан 56), сврси условне осуде (члан 64), опозивању условне осуде због раније учињеног

кривичног дела (члан 68), опозивању условне осуде због неиспуњења одређених обавеза (члан 69), трајању заштитног надзора (члан 75), последицама неиспуњења обавезе заштитног надзора (члан 76), основу одузимања имовинске користи (члан 91), условима и начину одузимања имовинске користи (члан 92), заштити оштећеног (члан 93), престанку правних последица осуде (члан 101), застарелости кривичног гоњења (члан 103), току и прекиду застарелости кривичног гоњења (члан 104), току и прекиду застарелости извршења казне и мера безбедности (члан 107) и значењу израза (члан 112), ако овим законом није друкчије одређено.

Део други

І. КРИВИЧНИ ПОСТУПАК

1. Опште одредбе

Јединствени поступак

Члан 35.

За исто кривично дело покреће се и води, по правилу, против правног лица и одговорног лица јединствен поступак и доноси једна пресуда.

Ако због постојања законом одређених разлога није могуће покренути или водити кривични поступак против одговорног лица, поступак се може покренути и водити само против правног лица.

Ако је пре покретања кривичног поступка правно лице престало да постоји, поступак се може покренути и водити само против одговорног лица.

Месна надлежност

Члан 36.

Месно надлежан је, по правилу, суд на чијем подручју је кривично дело извршено или покушано.

Ако се поступак покреће само против окривљеног правног лица надлежан је суд на чијем подручју:

- 1) домаће правно лице има седиште;
- 2) страном правно лице има представништво или огранак.

Представник окривљеног правног лица

Члан 37.

Окривљено правно лице у кривичном поступку заступа представник.

Представник је лице овлашћено на основу закона, другог прописа или одлуке надлежног органа да заступа правно лице.

Представник је овлашћен да у корист окривљеног правног лица предузима све радње које може предузети окривљени.

Окривљено правно лице може имати само једног представника.

Представник окривљеног страног правног лица је лице које управља представништвом, односно огранком страног правног лица које обавља делатност у Републици.

Изузеће представника

Члан 38.

Представник не може бити одговорно лице против кога се води кривични поступак за исто кривично дело, осим ако је то лице једино овлашћено за заступање окривљеног правног лица.

Представник не може бити лице које је у истој правној ствари позвано као сведок.

У случају из става 2. овог члана, суд ће захтевати од окривљеног правног лица да одреди другог представника и да о томе достави писмено обавештење.

Одређивање представника

Члан 39.

Суд ће у првом позиву поучити окривљено правно лице да је дужно да одреди представника и да у року од осам дана од пријема позива о томе достави писмено обавештење суду.

Суд је дужан да утврди идентитет представника окривљеног правног лица и да ли је овлашћен за учествовање у кривичном поступку.

Ако окривљено правно лице не одреди у року из става 1. овог члана представника, поставиће га суд пред којим се води поступак.

Ако окривљено правно лице престане да постоји пре правноснажног окончања кривичног поступка, суд ће позвати правног следбеника да одреди представника. Ако правни следбеник не одреди представника у року од осам дана од пријема позива, суд пред којим се води поступак ће поставити представника.

Достављање одлука и писмена окривљеном правном лицу

Члан 40.

Достављање одлука и других писмена окривљеном правном лицу врши се на адресу представника или на седиште окривљеног домаћег правног лица, односно представништва или огранка страног окривљеног правног лица.

Привођење представника

Члан 41.

Ако се уредно позвани представник окривљеног правног лица не одазове на позив, а изостанак не оправда, суд може наредити да се принудно доведе.

Трошкови представљања

Члан 42.

Трошкови представљања спадају у трошкове кривичног поступка.

Награда и нужни издаци постављеног представника у поступку за кривична дела за која се гони по службеној дужности исплаћују се унапред из средстава органа који води кривични поступак, а наплаћују се доцније од лица која су дужна да их надокнаде по одредбама Законика о кривичном поступку.

Окривљено правно лице сноси трошкове поступка који су проузроковани кривицом његовог представника.

Бранилац окривљеног правног лица

Члан 43.

Окривљено правно лице може имати браниоца у току кривичног поступка.

Браниоца окривљеном правном лицу може узети представник давањем пуномоћја писмено или усмено на записник код органа пред којим се води кривични поступак.

Окривљено правно и одговорно лице могу имати заједничког браниоца само ако то није у супротности са интересима њихове одбране.

Привремене мере

Члан 44.

Ако постоји опасност да би касније одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом било отежано или онемогућено суд може, на захтев јавног тужиоца, одредити привремену меру обезбеђења у смислу Закона о извршном поступку.

У случају постојања оправдане сумње да ће у окривљеном правном лицу бити извршено кривично дело, суд може, на захтев јавног тужиоца, поред мера из става 1. овог члана, привремено забранити окривљеном правном лицу да обавља једну или више регистрованих делатности или послова.

Забележба привремене мере из става 2. овог члана уписује се у регистар који води надлежни орган.

На захтев јавног тужиоца или по службеној дужности суд може забранити статусне промене које би довеле до брисања окривљеног правног лица из регистра.

О захтеву из ст. 1, 2. и 4. овог члана у току истраге одлучује истражни судија, а након подизања оптужнице председник већа.

Привремене мере из ст. 1, 2. и 4. овог члана могу трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности судске одлуке. Суд по службеној дужности испитује на свака два месеца да ли је привремена мера потребна.

Против решења о захтеву за одређивање привремених мера жалбу могу изјавити странке у року од три дана од дана пријема решења. Жалба не задржава извршење решења.

2. Ток поступка

а) Преткривични поступак

Одбацивање кривичне пријаве из разлога целисходности

Члан 45.

За кривична дела за која је предвиђена новчана казна или казна затвора до три године

јавни тужилац може одбацити кривичну пријаву против правног лица ако оцени да покретање кривичног поступка не би било целисходно.

Приликом доношења одлуке из става 1. овог члана јавни тужилац ће узети у обзир једну или више следећих околности:

- 1) да је правно лице пријавило кривично дело пре него што је сазнало да су органи гоњења открили да је дело учињено;
- 2) да је правно лице спречило наступање штете или је накнадило штету и отклонило друге штетне последице кривичног дела;
- 3) да је правно лице добровољно вратило имовинску корист прибављену кривичним делом;
- 4) да правно лице нема имовине или је покренут стечајни поступак против правног лица.

б) Претходни кривични поступак

Садржај оптужног акта

Члан 46.

Оптужница, односно оптужни предлог против правног лица, поред елемената прописаних Закоником о кривичном поступку, садржи и назив, седиште и делатност правног лица, регистарски и матични број правног лица, име и презиме његовог представника, држављанство и број путне исправе ако је представник странац и основ одговорности правног лица.

в) Главни кривични поступак

Доказни поступак

Члан 47.

На главном претресу се најпре саслушава окривљено одговорно лице, а затим се саслушава представник окривљеног правног лица.

Саслушању окривљеног одговорног лица не може да присуствује представник окривљеног правног лица који још није саслушан.

Суд може наредити да се окривљено одговорно лице и представник окривљеног правног лица суоче, ако се њихови искази не слажу у важним чињеницама.

Завршне речи

Члан 48.

По завршеном доказном поступку, после речи тужиоца и оштећеног, даје се реч браниоцу окривљеног правног лица и представнику окривљеног правног лица, а затим браниоцу окривљеног одговорног лица и окривљеном одговорном лицу.

Садржај пресуде

Члан 49.

Писмено израђена пресуда, поред елемената прописаних Закоником о кривичном

поступку, садржи:

1) у уводу пресуде назив, седиште и делатност правног лица, регистарски и матични број правног лица и име и презиме његовог представника који је присуствовао главном претресу;

2) у изреци пресуде назив, седиште и делатност правног лица, регистарски и матични број правног лица.

3. Посебни поступци

а) Поступак за доношење одлуке о рехабилитацији

Одлучивање по службеној дужности о законској рехабилитацији

Члан 50.

Првостепени суд на чијем подручју је седиште домаћег правног лица, односно седиште представништва или огранка страног правног лица надлежан је за вођење евиденције о правноснажним осудама које су изречене у кривичном поступку.

Када рехабилитација настаје на основу самог закона, решење о рехабилитацији доноси по службеној дужности судија првостепеног суда из става 1. овог члана.

Пре доношења решења о рехабилитацији судија ће извршити потребна проверавања, а нарочито ће проверити да ли је против окривљеног правног лица у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека поступка за законску рехабилитацију.

Захтев за доношење одлуке о законској рехабилитацији

Члан 51.

Ако суд не донесе решење о рехабилитацији, осуђено правно лице може захтевати да се утврди да је рехабилитација наступила по закону.

Ако суд не поступи по захтеву осуђеног правног лица у року од 30 дана од дана пријема захтева, осуђено правно лице може поднети захтев за доношење решења о рехабилитацији.

О захтеву осуђеног одлучује ванрасправно веће првостепеног суда надлежног за вођење казнене евиденције. Пре доношења одлуке веће саслушава јавног тужиоца.

Поступак за доношење одлуке о судској рехабилитацији

Члан 52.

Поступак за рехабилитацију на основу судске одлуке покреће се по молби осуђеног правног лица.

Молба се подноси суду који је судио у првом степену.

Судија ће испитати да ли је протекло потребно време по закону, а затим ће спровести потребне извиђаје ради утврђивања чињеница на које се молилац позива и прибавити доказе о свим околностима важним за одлуку.

Након предузимања извиђаја, а по саслушању јавног тужиоца, судија ће доставити списе са образложеним предлогом ванрасправном већу суда који је судио у првом степену.

Против решења донетог по молби за рехабилитацију жалбу могу изјавити молилац и јавни тужилац.

Ако суд одбије молбу због тога што осуђено правно лице својим поступањем није заслужило рехабилитацију и није, према својим могућностима, накнадило штету проузроковану кривичним делом, нова молба се може поднети по истеку једне године од дана правноснажности решења о одбијању раније молбе.

б) Поступак за престанак мере безбедности или правне последице осуде

Ток поступка по молби

Члан 53.

Молбу за престанак мере безбедности забране вршења одређених регистрованих делатности или послова или молбу за престанак правне последице осуде, осуђено правно лице подноси суду који је судио у првом степену.

Након спровођења потребних извиђаја и утврђивања чињеница на које се позива молилац, а по саслушању јавног тужиоца, судија ће доставити списе са образложеним предлогом ванрасправном већу суда који је судио у првом степену.

Против решења донетог по молби жалбу могу изјавити молилац и јавни тужилац.

Ако суд одбије молбу за престанак мере безбедности забране вршења одређених регистрованих делатности или послова или молбу за престанак правних последица осуде, нова молба се може поднети по истеку једне године од дана правноснажности решења о одбијању раније молбе.

4. Примена Законика о кривичном поступку

Сходна примена одредаба Законика о кривичном поступку

Члан 54.

Ако овим законом није друкчије одређено, у кривичном поступку против окривљеног правног лица сходно се примењују одредбе Законика о кривичном поступку.

II. ИЗВРШЕЊЕ СУДСКИХ ОДЛУКА

1. Уводне одредбе

Услови за извршење одлука

Члан 55.

Одлуке постају правноснажне када се више не могу побијати жалбом или ако жалба није дозвољена.

Правноснажна одлука постаје извршна од дана достављања, ако за извршење не постоје законске сметње. Ако није изјављена жалба или су се странке одрекле или одустале од жалбе, одлука је извршна протеком рока за жалбу, односно од дана одрицања или одустанка од изјављене жалбе.

Решење о извршењу одлуке

Члан 56.

Ако су испуњени услови за извршење из члана 55. овог закона, суд који је судио у првом степену доноси по службеној дужности решење којим се одређује извршење одлуке.

Решење из става 1. овог члана доставља се осуђеном правном лицу, његовом браниоцу, јавном тужиоцу, органу који води регистар у који је уписано осуђено правно лице и организацији за принудну наплату.

Ако се одлука односи на осуђено правно лице над којим се не спроводи стечајни поступак, решење из става 1. овог члана доставља се органу који је овлашћен да одлучује о престанку тог правног лица.

2. Извршење новчане казне

Решење о извршењу новчане казне

Члан 57.

Решење којим се одређује извршење новчане казне извршава надлежни суд у складу са одредбама Закона о извршењу кривичних санкција.

Рок извршења

Члан 58.

Правноснажна одлука којом је изречена новчана казна или је одлучено о накнади трошкова кривичног поступка извршава се када протекне рок одређен у одлуци за плаћање казне, односно за накнаду трошкова поступка.

Рок из става 1. овог члана рачуна се од дана када је осуђеном правном лицу или лицу које је дужно да накнади трошкове достављена правноснажна одлука.

Принудна наплата

Члан 59.

Принудној наплати новчане казне и трошкова кривичног поступка приступа се када осуђено правно лице не плати новчану казну у одређеном року.

Трошкове принудне наплате из става 1. овог члана сноси осуђено правно лице.

Примена Закона о платном промету

Члан 60.

У поступку за принудну наплату новчане казне и трошкова кривичног поступка примењују се одредбе о принудној наплати Закона о платном промету.

Редослед наплате

Члан 61.

Ако се истовремено врши принудна наплата новчане казне и трошкова кривичног поступка, прво се наплаћују трошкови кривичног поступка.

Ако се услед наплате новчане казне имовина осуђеног правног лица смањи у мери да се

не може намирити имовинскоправни захтев оштећеног, тај захтев се намирује из наплаћене новчане казне, али највише до висине казне.

Немогућност наплате новчане казне

Члан 62.

Када новчана казна не може да се наплати у целини или не може да се наплати уопште, о томе се обавештава суд који је донео првостепену одлуку о новчаној казни.

3. Извршење казне престанка правног лица

Брисање осуђеног правног лица из регистра

Члан 63.

Казна престанка правног лица извршава се брисањем осуђеног правног лица из регистра правних лица у који је уписано.

Обавештење о упису казне у регистар

Члан 64.

По пријему решења о извршењу казне престанка правног лица, орган који води регистар правних лица извршиће упис изречене казне и о томе ће одмах обавестити органе надлежне за спровођење поступка ликвидације, стечаја или престанка правног лица на други начин.

Блокада рачуна

Члан 65.

По пријему решења о извршењу казне престанка правног лица организација за принудну наплату ће наложити свим банкама да блокирају динарске и девизне рачуне осуђеног правног лица, да доставе податке о стању на тим рачунима и да не отварају нове рачуне.

Извештај о стању средстава на рачунима осуђеног правног лица организација за принудну наплату доставља суду који је изрекао првостепену пресуду.

Спровођење поступка престанка правног лица

Члан 66.

Поступак ликвидације или стечаја привредног друштва спровешће се према правилима одређеним законом за поступак ликвидације, односно према правилима прописаним за банкрот, као облик стечајног поступка.

Поступак ликвидације или стечаја банке или друштва за осигурање спроводи се у складу са одредбама закона, којим се регулише поступак ликвидације или стечаја тих правних лица.

Поступак престанка правног лица на други начин спроводе оснивачи правног лица на основу акта у којем је утврђен режим поделе имовине, поступак намирења поверилаца и начин заштите њихових права.

Овлашћење јавног тужиоца

Члан 67.

По протеку рока од три месеца од уписа решења о извршењу казне престанка правног лица у регистар правних лица, орган који води тај регистар провериће да ли је покренут поступак ликвидације или стечаја.

Ако поступак ликвидације или стечаја није покренут, орган из става 1. овог члана о томе обавештава јавног тужиоца који ће, у циљу заштите права поверилаца, покренути стечајни поступак.

За покретање стечајног поступка над осуђеним лицем надлежан је јавни тужилац по чијем је захтеву вођен првостепени кривични поступак.

Обавештење суда

Члан 68.

Након спроведеног поступка ликвидације, стечаја или престанка правног лица на други начин орган који води регистар правних лица извршиће брисање осуђеног правног лица из регистра.

О упису изречене казне и брисању осуђеног правног лица из регистра орган из става 1. овог члана обавестиће суд који је изрекао првостепену пресуду.

4. Извршење мера безбедности

Извршење забране обављања одређених регистрованих делатности или послова

Члан 69.

Суд који је у првом степену изрекао меру безбедности забране обављања одређених регистрованих делатности или послова доставља правноснажну одлуку органу надлежном за вођење послова регистрације правних лица ради одговарајућег уписа или евиденције ради спровођења мере.

Правноснажна одлука из става 1. овог члана доставља се и органу надлежном за издавање дозволе или одобрења за вршење одређене регистроване делатности или послова, ако је прописом предвиђено да се та делатност или послови могу обављати само по издатој дозволи или одобрењу надлежног органа.

Правноснажна одлука из става 1. овог члана доставља се и полицији на чијем подручју домаће правно лице има седиште, односно страном правно лице има представништво или огранак, ради уписа у прописану евиденцију, као и надлежном инспекцијском органу.

Извршење јавног објављивања пресуде

Члан 70.

Када је изречена мера безбедности јавно објављивање пресуде, суд који је судио у првом степену доставља извршну одлуку на објављивање уреднику средстава јавног информисања.

Трошкове јавног објављивања пресуде сноси осуђено правно лице.

Сходна примена Закона о извршењу кривичних санкција

Члан 71.

На извршење кривичних санкција сходно се примењују одредбе Закона о извршењу кривичних санкција, ако овим законом није другачије одређено.

III. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 72.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".